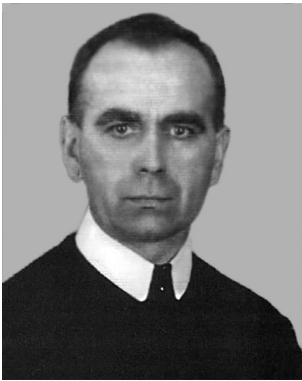

Ф. Процек

Миськів Христофор-Гавриїл

МИСЬКІВ Христофор-Гавриїл (19. 05. 1905, с. Слободніца Австро-Угорщина, нині Хорватія – 07. 06. 1973, м. Прудентополіс, шт. Парана, Бразилія) – церковний діяч. Батьки М. переїхали до Слободніци з Галичини. Закін. гімназію (1921). Здобував новіціат у Мукачів., Добромиль. (нині Старосамбір. р-ну) і Кристиноп. (нині Червоноград, обидва – Львів. обл.) монастирях ЧСВВ. 7 квітня 1927 у Мукачів. монастирі склав довічні обіти, 21 вересня 1932 в Ужгороді єпископом О. Стойкою висвяч. на священника. Душпастирював на Закарпатті, де також став організатором і провідником осередків «Апостольства Молитви» (1933–34), «Борців Христа» і Товариства укр. католик. студентів св. Володимира (1937). Поглиблював знання у Карловому університеті й УВУ в Празі. Від 1938 – гол. капелан «Карпат. Січі». Остерігаючись репресій з боку угор. влади після ліквідації Карпат. України, у вересні 1939 емігрував до Бразилії. Продовжив душпастир. діяльність, зокрема у Прудентополісі при парафії св. Йосафата. Створив тут гуртки «Апостольства Молитви», 1940 заснував Катехиток Серця Ісусового Світський інститут. Тривалий час був прокуратором і економіком ЧСВВ у Бразилії. Як місіонер виїжджав до Аргентини та Парагваю. Від 1969 мешкав у монастирі ЧСВВ.

Рекомендована література

1. Отець Христофор Гавриїл Миськів, ЧСВВ: [Некролог] // Василіян. вісн. Ч. 11. Рим, 1972–73.

Бібліографічний опис:

Миськів Христофор-Гавриїл / Ф. Процек// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-64691>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).